

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-566/19 - 1

Υπόθεση C-566/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

25 Ιουλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Cour d'appel (chambre du conseil) [εφετείο – συμβούλιο εφετών,
Λουξεμβούργο]

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

9 Ιουλίου 2019

Εκκαλών:

JR

[παραλειπόμενα]

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ

Με δήλωση της 19ης Ιουνίου 2019 στη γραμματεία του tribunal d'arrondissement de et à Luxembourg (πλημμελειοδικείο Λουξεμβούργου με έδρα το Λουξεμβούργο) ο JR άσκησε νομοτύπως έφεση κατά του βουλεύματος που εκδόθηκε την ίδια ημέρα από το δικαστικό συμβούλιο του tribunal d'arrondissement (πλημμελειοδικείου): [παραλειπόμενα]:

- επειδή έκρινε ότι είναι αναρμόδιο να επιληφθεί της αιτήσεως για την κήρυξη της ακυρότητας του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατά του JR,

[παραλειπόμενα]

επειδή έκρινε ότι επιβάλλεται η παράδοση του JR στις γαλλικές αρχές με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης για τις αξιόποινες πράξεις που μνημονεύονται στο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως της 24ης Απριλίου 2019, το οποίο εκδόθηκε από τη Virginie BRELURUT, αντεισαγγελέα στην εισαγγελία πρωτοδικών του

Tribunal de Grande Instance de Lyon (πλημμελειοδικείου της Λυών, Γαλλία).
[σελ. 2 του πρωτοτύπου]

[παραλειπόμενα]

Ο εκκαλών εκτιμά, πρώτον, ότι το σχετικό με την παράδοσή του αίτημα πρέπει να απορριφθεί, καθόσον το πρωτοβάθμιο δικαστικό συμβούλιο δεν αποφάνθηκε εντός της νόμιμης προθεσμίας. Ζητεί, επίσης, την ακύρωση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως για τον λόγο ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δεν αποτελεί «δικαστική αρχή» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, εφόσον η γαλλική εισαγγελική αρχή μπορεί, κατά τον εκκαλούντα, να δέχεται έμμεσες οδηγίες εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, παρέμβαση η οποία είναι αντίθετη προς τα διατυπωθέντα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) κριτήρια τα οποία απαγορεύουν οιαδήποτε επιρροή, άμεση ή έμμεση, εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας επί της αρχής εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Επικουρικώς, ζητεί να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα στο ΔΕΕ.

Ο εκπρόσωπος της εισαγγελίας ζητεί την απόρριψη των προβαλλόμενων λόγων εφέσεως. Ζητεί να αναγνωριστεί ότι η αρχή εκδόσεως, ακόμη και αν είναι εισαγγελική αρχή, πληροί το κριτήριο ανεξαρτησίας το οποίο έχει οριστεί από το ΔΕΕ. Φρονεί, ωστόσο, ότι, σε περίπτωση έστω και της παραμικρής αμφιβολίας ως προς το εν λόγω κριτήριο, πρέπει να υποβληθεί προδικαστικό ερώτημα.

[παραλειπόμενα]. [σελ. 3 του πρωτοτύπου] [παραλειπόμενα] [Απόρριψη του πρώτου λόγου εφέσεως που αντλείται από νόμιμη προθεσμία].

Το ΔΕΕ, με δύο αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, ερμήνευσε την έννοια της «δικαστικής αρχής εκδόσεως», κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 [αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, ΟΓ και ΡΙ (εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:456 και ΡΦ (γενικός εισαγγελέας της Λιθουανίας), C-509/18, EU:C:2019:457].

Το ΔΕΕ δέχθηκε:

- ότι μολονότι, σύμφωνα με την αρχή της δικονομικής αυτοτέλειας, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν, βάσει του εθνικού δικαίου τους, τη «δικαστική αρχή» η οποία είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, το νόημα και το εύρος της έννοιας αυτής δεν μπορούν να επαφίενται στην κρίση εκάστου κράτους μέλους,
- ότι στο εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «δικαστική αρχή», ο οποίος περιλαμβάνεται στη διάταξη αυτή, εμπίπτουν όχι μόνον οι δικαστές ή τα

δικαιοδοτικά όργανα κράτους μέλους, αλλά, ευρύτερα, οι αρχές που καλούνται να μετάσχουν στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, σε αντίθεση, ιδίως, προς τα υπουργεία ή τις αστυνομικές αρχές που ανήκουν στην εκτελεστική εξουσία,

- ότι, επομένως, στην έννοια του όρου «δικαστική αρχή», κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, μπορούν να περιληφθούν και οι αρχές κράτους μέλους οι οποίες μετέχουν στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος χωρίς να είναι κατ' ανάγκη δικαστές ή δικαιοδοτικά όργανα, και ότι μια αρχή όπως ένας εισαγγελέας, που έχει αρμοδιότητα, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, να ασκήσει δίωξη κατά προσώπου για το οποίο υπάρχουν υπόνοιες ότι έχει τελέσει ποινικό αδίκημα, προκειμένου αυτό να δικαστεί ενώπιον δικαστηρίου, πρέπει να θεωρηθεί ότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος,
- ότι το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως περιλαμβάνει προστασία σε δύο επίπεδα των δικονομικών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των οποίων πρέπει να απολαύει ο εκζητούμενος,

ότι το δεύτερο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων του θιγόμενου προσώπου επιβάλλει στη δικαστική αρχή που είναι, δυνάμει του εθνικού δικαίου, αρμόδια για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως να ελέγχει, ειδικότερα, αν έχουν τηρηθεί οι αναγκαίες για την έκδοσή του προϋποθέσεις και να εξετάζει αν η έκδοση του εντάλματος αυτού είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας υπό το πρίσμα των συγκεκριμένων σε κάθε περίπτωση περιστάσεων, **[σελ. 4 του πρωτοτύπου]**

- ότι, συνεπώς, η «δικαστική αρχή έκδοσης» του εντάλματος πρέπει να είναι σε θέση να ασκεί αντικειμενικώς το καθήκον αυτό, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενοχοποιητικά και τα απαλλακτικά στοιχεία και χωρίς να είναι εκτεθειμένη στον κίνδυνο να επηρεάζεται η εξουσία προς λήψη αποφάσεων από εξωτερικές εντολές ή οδηγίες, ιδίως εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, ούτως ώστε να μην υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η απόφαση εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως είναι δική της απόφαση και όχι, εν τέλει, απόφαση της εκτελεστικής εξουσίας,
- ότι η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να είναι σε θέση να ενεργεί ανεξάρτητα κατά την άσκηση των καθηκόντων της που είναι συμφύη με την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, ανεξαρτησία η οποία επιβάλλει την ύπαρξη καταστατικών και θεσμικών κανόνων που να διασφαλίζουν ότι η δικαστική αρχή εκδόσεως του εντάλματος δεν είναι εκτεθειμένη, στο πλαίσιο λήψεως αποφάσεως περί εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, σε οιονδήποτε κίνδυνο να επηρεάζεται, μεταξύ άλλων, από συγκεκριμένες οδηγίες της εκτελεστικής εξουσίας,
- ότι, επιπλέον, όταν το δίκαιο του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος απονέμει την αρμοδιότητα εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως σε

αρχή η οποία, μολονότι μετέχει στην απονομή της δικαιοσύνης στο εν λόγω κράτος μέλος, δεν είναι η ίδια δικαιοδοτικό όργανο, η απόφαση εκδόσεως ενός τέτοιου εντάλματος και, ιδίως, ο αναλογικός χαρακτήρας της αποφάσεως αυτής πρέπει να μπορούν να προσβληθούν με ένδικο βοήθημα., στο εν λόγω κράτος μέλος, το οποίο να ικανοποιεί πλήρως τις απαιτήσεις που είναι συμφυείς με την αποτελεσματική δικαστική προστασία,

προκειμένου να συναγάγει το συμπέρασμα ότι ο όρος «δικαστική αρχή έκδοσης», κατά την απόφαση-πλαίσιο, έχει την έννοια ότι δεν περιλαμβάνει τις εισαγγελίες κράτους μέλους οι οποίες ενδέχεται να δέχονται, άμεσα ή έμμεσα, συγκεκριμένες εντολές ή οδηγίες εκ μέρους της εκτελεστικής εξουσίας, όπως εκ μέρους του Υπουργού Δικαιοσύνης, στο πλαίσιο λήψεως αποφάσεως σχετικής με την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, αλλά και ότι, αντιθέτως, έχει την έννοια ότι περιλαμβάνει τον γενικό εισαγγελέα κράτους μέλους ο οποίος, ενώ είναι θεσμικά ανεξάρτητος από τη δικαστική εξουσία, είναι αρμόδιος για την άσκηση ποινικών διώξεων και τελεί υπό νομικό καθεστώς το οποίο του παρέχει εγγύα ανεξαρτησίας από την εκτελεστική εξουσία στο πλαίσιο της εκδόσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

Ο εκπρόσωπος της εισαγγελίας υποστηρίζει ότι η γαλλική εισαγγελική αρχή ικανοποιεί τις απαιτήσεις του ΔΕΕ, δεδομένου ότι αποκλείει ρητώς τη δυνατότητα του Υπουργού Δικαιοσύνης να απευθύνει οδηγίες σε συγκεκριμένες υποθέσεις προς την εισαγγελική αρχή, από την τροποποίησή του με τον γαλλικό νόμο αριθ. 2013-669, της 25ης Ιουλίου 2013, το άρθρο 30 του Code de procédure pénale (γαλλικού κώδικα ποινικής δικονομίας).

Αληθεύει ότι, κατά το άρθρο 30 του Code de procédure pénale (γαλλικού κώδικα ποινικής δικονομίας), όπως ισχύει επί του παρόντος κατόπιν της τροποποίησής του με τον γαλλικό νόμο της 25ης Ιουλίου 2013, ο Γάλλος Υπουργός Δικαιοσύνης δεν μπορεί να απευθύνει οδηγίες σε συγκεκριμένες υποθέσεις προς τους εισαγγελείς. Ωστόσο, μπορεί να τους δίδει γενικές οδηγίες.

Μπορεί, επομένως, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, τυπικώς, η γαλλική εισαγγελική αρχή ικανοποιεί τα κριτήρια ανεξαρτησίας που θέτουν οι προαναφερθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένου ότι ο εισαγγελέας πρωτοδικών προστατεύεται από οιαδήποτε συγκεκριμένη οδηγία της εκτελεστικής εξουσίας. **[σελ. 5 του πρωτοτύπου]**

Εντούτοις, η εν λόγω ανάλυση είναι αντίθετη προς την ανάλυση του γενικού εισαγγελέα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης M. Campos Sánchez-Bordona της 30ής Απριλίου 2019 [στις υποθέσεις OG και PI (εισαγγελίες του Lübeck και του Zwickau), C-508/18 και C-82/19 PPU, EU:C:2019:337], ο οποίος υπενθυμίζει ότι: «η ανεξαρτησία αυτή της εθνικής αρχής που εκδίδει το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως προϋποθέτει ότι το σχετικό όργανο ασκεί τα καθήκοντά του με πλήρη αυτονομία, χωρίς να υπόκειται σε οποιαδήποτε ιεραρχική σχέση ή σχέση υπαγωγής έναντι οποιουδήποτε φορέα και χωρίς να λαμβάνει εντολές ή οδηγίες οποιασδήποτε προελεύσεως, και ότι, ως εκ τούτου, προστατεύεται από εξωτερικές

παρεμβάσεις ή πιέσεις οι οποίες θα μπορούσαν να θίξουν την ανεξάρτητη κρίση των μελών του και να επηρεάσουν τις αποφάσεις τους» (σημείο 87 των προτάσεων του).

Στην ως άνω ανάλυση του γενικού εισαγγελέα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να είναι αντίθετη η ιεραρχική σχέση, ιδίως μεταξύ της εισαγγελίας εφετών και της εισαγγελίας πρωτοδικών στη Γαλλία, δεδομένου ότι το άρθρο 36 του Code de procédure pénale (γαλλικού κώδικα ποινικής δικονομίας) προβλέπει ότι «ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να παραγγέλλει στους εισαγγελείς πρωτοδικών, με γραπτές οδηγίες οι οποίες περιλαμβάνονται στη δικογραφία της διαδικασίας, να ασκούν δίωξη οι ίδιοι ή να φροντίζουν να ασκηθεί δίωξη από άλλους εισαγγελείς ή να παραπέμπουν την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο με απαγγελία συγκεκριμένων κατηγοριών τις οποίες ο εισαγγελέας εφετών θεωρεί ενδεδειγμένες».

Ο γενικός εισαγγελέας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διευκρίνισε ότι «η ανεξαρτησία είναι ασυμβίβαστη με οποιαδήποτε ιεραρχική σχέση ή σχέση εξαρτήσεως έναντι οποιουδήποτε. Οι φορείς της δικαστικής εξουσίας είναι επίσης ανεξάρτητοι έναντι των ανώτερων βαθμών δικαιοδοσίας, οι οποίοι, ναι μεν μπορούν να αναθεωρήσουν και να ακυρώσουν τις αποφάσεις τους μεταγενέστερα, δεν μπορούν, όμως, να τους επιβάλουν πώς πρέπει να αποφανθούν» (σημείο 96 των προτάσεων του).

Στην απόφαση Moulin κατά Γαλλίας, της 23ης Νοεμβρίου 2010, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, επιβεβαιώνοντας τη νομολογία του στην απόφαση Medvedyev κατά Γαλλίας, της 29ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την έλλειψη νομικού καθεστώτος «δικαστικής αρχής» του εισαγγελέα πρωτοδικών, διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, της Συμβάσεως για τον λόγο «ότι τα μέλη της εισαγγελίας στη Γαλλία δεν πληρούν την απαίτηση ανεξαρτησίας έναντι της εκτελεστικής εξουσίας, η οποία, κατά πάγια νομολογία, συγκαταλέγεται, όπως και η αμεροληψία, στα εγγύα που είναι συνυφασμένα με την αυτοτελή έννοια του “δικαστικού λειτουργού” κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3».

Με την απόφαση αυτή, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου «διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι, μολονότι το σύνολο των δικαστικών λειτουργών αποτελεί τη δικαστική αρχή που μνημονεύεται στο άρθρο 66 του Συντάγματος, από το εσωτερικό δίκαιο προκύπτει ότι οι τακτικοί δικαστές υπόκεινται σε καθεστώς διαφορετικό από εκείνο που προβλέπεται για τα μέλη της εισαγγελικής αρχής. Όλα τα μέλη της εισαγγελικής αρχής εξαρτώνται από κοινό ιεραρχικώς προϊστάμενο, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος είναι μέλος της κυβερνήσεως και, επομένως, της εκτελεστικής εξουσίας. Αντίθετα προς τους τακτικούς δικαστές, τα μέλη της εισαγγελικής αρχής δεν είναι μόνιμα δυνάμει του άρθρου 64 του Συντάγματος. Τα εν λόγω μέλη τελούν υπό τη διεύθυνση και τον έλεγχο των ιεραρχικώς προϊσταμένων τους στο πλαίσιο της εισαγγελίας, και υπάγονται στον Υπουργό Δικαιοσύνης. Δυνάμει του άρθρου 33 του Code de procédure pénale (γαλλικού κώδικα ποινικής δικονομίας), η εισαγγελική αρχή υποχρεούται να συντάσσει τις έγγραφες κατηγορίες σύμφωνα με τις οδηγίες που της

δίδονται υπό τις προϋποθέσεις οι οποίες προβλέπονται στα άρθρα 36, 37 και 44 του ίδιου κώδικα, ακόμη και αν αναπτύσσει ελεύθερα τις προφορικές παρατηρήσεις τις οποίες θεωρεί κατάλληλες για την απονομή της δικαιοσύνης.» (σκέψη 56 της αποφάσεως) και «υπενθυμίζει ότι τα εχέγγυα ανεξαρτησίας έναντι της εκτελεστικής εξουσίας και των διαδίκων αποκλείουν, μεταξύ άλλων, τη μετέπειτα παρέμβασή της σε ποινική δίκη» (σκέψη 58 της αποφάσεως). [σελ. 6 του πρωτοτύπου]

Μολονότι αληθεύει ότι, όπως διευκρινίστηκε ανωτέρω, μετά από τη μεταρρύθμιση του 2013, ο Γάλλος Υπουργός Δικαιοσύνης δεν μπορεί να απευθύνει στους εισαγγελείς οδηγίες σε συγκεκριμένες υποθέσεις, ωστόσο οι λοιπές διαπιστώσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου εξακολουθούν να είναι επίκαιρες και, ειδικότερα, η διαπίστωση σχετικά με την έλλειψη εγγυήσεως ανεξαρτησίας και αμεροληψίας του εισαγγελέα έναντι του κατηγορουμένου και εκζητούμενου, δεδομένου ότι η εισαγγελική αρχή διέπεται επίσης από την αρχή του αδιαίρετου· τα μέλη της ίδιας εισαγγελίας αποτελούν αδιαίρετο σύνολο· η πράξη στην οποία προβαίνει ένα μέλος της εισαγγελίας διενεργείται στο όνομα ολόκληρης της εισαγγελίας, τα δε μέλη της ίδιας εισαγγελίας μπορούν, επομένως, να αντικαταστήσουν άλλα μέλη ή να αντικατασταθούν καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.

Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εισαγγελία του tribunal de grande instance de Lyon (πλημμελειοδικείου της Λυών) άσκησε ποινική δίωξη κατά του εκκαλούντος, ενώ μέλος της ίδιας εισαγγελίας εξέδωσε το επίμαχο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως.

Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω σκέψεων και υπό το πρίσμα της νομολογίας του ΔΕΕ που διαμορφώθηκε με τις αποφάσεις της 27ης Μαΐου 2019, ανακύπτει το ζήτημα αν η γαλλική εισαγγελική αρχή πληροί, εν προκειμένω, τα κριτήρια ανεξαρτησίας και αμεροληψίας για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, όπως ορίζονται στις εν λόγω αποφάσεις, εφόσον το σύστημα έκδοσης του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως περιλαμβάνει προστασία σε δύο επίπεδα των δικονομικών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών δικαιωμάτων των οποίων πρέπει να απολαύει ο εκζητούμενος, η δε αρμόδια δικαστική αρχή που ορίστηκε από τη Γαλλία για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, η οποία οφείλει να ελέγχει την τήρηση των αναγκαιών για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως προϋποθέσεων και να εξετάζει τον αναλογικό χαρακτήρα της λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της ποινικής δικογραφίας, αποτελεί συγχρόνως την αρχή η οποία είναι επιφορτισμένη με την ποινική δίωξη στην ίδια υπόθεση.

Δεδομένου ότι η ορθή εφαρμογή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ζήτημα δημοσίας τάξεως και, εν προκειμένω, δεν είναι τόσο προφανής ώστε να μην χωρεί καμία εύλογη αμφιβολία, πρέπει **[παραλειπόμενα]** να υποβληθεί στο ΔΕΕ, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 267 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το προδικαστικό ερώτημα το οποίο διατυπώνεται στο διατακτικό της παρούσας αποφάσεως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

[παραλειπόμενα]

αναστέλλει την ενώπιόν του διαδικασία έως ότου το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφανθεί με προδικαστική απόφαση επί του ακολούθου ερωτήματος:
[σελ. 7 του πρωτοτύπου]

«Μπορεί η γαλλική εισαγγελική αρχή που λειτουργεί στο διενεργούν την ανάκριση δικαστήριο ή στο δικάζον δικαστήριο, η οποία είναι αρμόδια στη Γαλλία δυνάμει του δικαίου του εν λόγω κράτους για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, να θεωρηθεί ως δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, κατά την αυτοτελή έννοια του όρου αυτού στο πλαίσιο του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, στην περίπτωση στην οποία, ενώ οφείλει να ελέγχει την τήρηση των αναγκαίων για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως προϋποθέσεων και να εξετάζει τον αναλογικό χαρακτήρα της λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της ποινικής δικογραφίας, αποτελεί συγχρόνως την αρχή η οποία είναι επιφορτισμένη με την ποινική δίωξη στην ίδια υπόθεση;»,

[παραλειπόμενα] [υπογραφές]

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ